

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Efter sidste flytning

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p447-txt-shoot-id28381300-f2cd-4465-9a02-b44add34557a.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu det Omvendte. Ved den M^s Xstds F. er naaet, at det at nyde Livet er blevet den sande christelige Alvor, endog det at forkynde, at Xstd. lærer Selvfornegtelse og Forsagelse, endog det er blevet Veien til Nydelse, ja ikke blot dette, men det at det er blevet Veien dertil just det er blevet gjort til den christelige Alvor.

Saaledes er Sagen vendt, medens derimod Opmærksomheden er rettet paa og vi fordybede i alt dette om hvilke høie Gaver, der fordres for saaledes at kunne skildre, saaledes at kunne være Taler, hvilken Dannelse, hvilken videnskabelig Dannelse, ja Videnskaben, ja uden Videnskab er det da aldeles umuligt at forkynde Xstd o: s: v: o: s: v: Dette er den almdl. Forestilling, hvor latterligt nu, naar En skal anbringe det sande Christelige, at det at forkynde Xstd. er at ville lide i denne Verden, ikke at have Fordeel af at forkynde Selvfornegtelse men at fornegte sig selv, naar han skal anbringe det om end i den mildeste og svageste Form, som jeg Svage foreslaaer det, lader os dog idetmindste tilstaae os det sande Sammenhæng. – Fremdeles M. har faaet gjort det at forkynde Xstd. objektivt, den objektive Lære til den sande christelige Alvor, saa man har, som Juristerne sige, sin Personlighed »extraderet til fri Raadighed«,^h saaledes har ikke blot Biskop M. forkyndt Xstd, nei, han har faaet det at forkynde den saaledes gjort til den christelige Alvor. Hvor latterligt nu, naar En – ak, og det kan dog for Satan ikke gøres objektivt^l – skal anbringe det sande Xstlige, at christelig Alvor just er at forpligte sig selv, sin egen Personlighed, at være den Enkelte, hvor latterligt maa det ikke blive, naar dette skal anbringes, endog blot i den milde, milde Form, som jeg Svage foreslaaer: lader os dog tilstaae os selv det sande Sammenhæng. Her er Sammenstødet mellem det Almindelige og det Særlige, og den Særlige forstaaer ikke Sagen saaledes, at han maa see at skulke af, og saa haabe paa, at man ikke er saa grusom at lee af hans Særlighed, nei, han maa netop holde lidt fast paa sin Særlighed; lidt fast, naar han fE er saa svag som jeg er, thi den sande Stærke maa holde uendelig fast paa sin Særlighed.

h og tillige ikke forskylder at genere Andre

~~i det maa gøres af en Enkelt, og lige saa lidet kan det, uden meningsløst, gøres af nogle Stykker,~~